

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๓

.....

เพื่อให้ศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นนักศึกษาที่ดี มีความรับผิดชอบ และเคารพในสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น มีความประพฤติดี ปฏิบัติชอบ อยู่ในกรอบของการเป็นนักศึกษาที่พึงประสงค์ของสังคม อำนวยไว้ซึ่งเกียรติและความมีระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัยแห่งนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“คณะ” หมายความว่า คณะหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๖ นักศึกษาระดับปริญญาตรีต้องแต่งเครื่องแต่งกายนักศึกษาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยเครื่องแต่งกายนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือแต่งกายในชุดปฏิบัติงานตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะ

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้แต่งกายสุภาพเหมาะสมแก่กาลเทศะ ในลักษณะของสุภาพชน

ข้อ ๓๗ นักศึกษาต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำแนะนำ ตักเตือนของอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยโดยชอบ ไม่แสดงกิริยาอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ ดูหมิ่น หมิ่นประมาท กลั่นแกล้ง เหยียดหยาม หรือกระทำการที่ไม่สมควรประการอื่นๆ

ข้อ ๓๘ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อสิทธิและหน้าที่ของตนเอง เคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงาม ไม่ปฏิบัติตนในทาง ที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณทั้งของตนเองและมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๙ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่เป็นตัวการ ยุยงให้เกิดความแตกแยก และก่อเหตุไม่สงบในมหาวิทยาลัย หรือก่อการทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาของมหาวิทยาลัยด้วยกัน รวมทั้งสถาบันอื่นและบุคคลทั่วไป

ข้อ ๔๐ นักศึกษาต้องไม่กระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือเป็นการรบกวนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย หรือการทํากิจการของคณะหรือมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๑ นักศึกษาต้องไม่เขียนหรือพิมพ์ข้อความอันเป็นเท็จ หรือจัดทำสิ่งพิมพ์ สิ่งวาดในสื่อใดๆ ทุกชนิด เพื่อโฆษณาหรือเผยแพร่อันทำให้ผู้อื่นเสียหาย

ข้อ ๔๒ นักศึกษาต้องไม่สูบบุหรี่ในขณะที่มีการเรียนการสอน การปฏิบัติการ การสอบ และในบริเวณเขตปลอดบุหรี่ตามกฎหมาย และในบริเวณที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นเขตปลอดบุหรี่

ข้อ ๔๓ นักศึกษาต้องไม่นำสุราหรือสิ่งมีนเมาใดๆ เข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัย และต้องไม่เสพสุรา หรือสิ่งมีนเมาใดๆ จนเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองและมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๔ นักศึกษาต้องไม่กระทำให้ตนเป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว จนเกิดความเสียหายแก่ตัวเองหรือมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๕ นักศึกษาต้องไม่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำการทุจริตใดๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๖ นักศึกษาต้องไม่จัดชุมนุมกิจกรรมโดยไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นที่อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมหรือกิจกรรม หรือเจ้าหน้าที่ของคณะหรือมหาวิทยาลัยเข้าร่วมกิจกรรม

ข้อ ๔๗ นักศึกษาต้องไม่ส่งเสียงดังรบกวนจนเป็นที่รำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๔๘ นักศึกษาชายต้องไม่ไว้ผมยาวหรือหนวดเครารุงรัง

ข้อ ๑๙ นักศึกษาต้องไม่นำขนบธรรมเนียมหรือวิธีการอันไม่เหมาะสมมาปฏิบัติภายในหรือนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๐ นักศึกษาต้องไม่หยุดเรียนหรือชุมนุมประท้วงเพื่อเรียกร้องต่างๆ โดยไม่คำนึงถึงระเบียบวินัยนักศึกษา ระเบียบแบบแผนของมหาวิทยาลัยหรือกฎหมายบ้านเมือง

ข้อ ๒๑ นักศึกษาต้องไม่จัดการประชุมหรือการชุมนุมที่มีบุคคลภายนอกมาร่วมโดยมิได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๒ นักศึกษาต้องไม่กระทำความผิดระเบียบการใช้อาคารสถานที่ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๓ นักศึกษากระทำการดังต่อไปนี้ ถือว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ทุจริตหรือพยายามทุจริตในการสอบ

(๒) ประพฤติผิด หรือประพฤติดูหมิ่นเสียในทางชู้สาว

(๓) ทำให้ทรัพย์สินของราชการเสียหายหรือบุบสลาย

(๔) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ชกต่อย ทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรือแสดงพฤติกรรมในลักษณะ

นักเลง อันธพาล ก่อความสงบเรียบร้อย

(๕) ประพฤติผิดศีลธรรมอันดี กระทำการลามก อนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองหรือมหาวิทยาลัย

(๖) กระทำการทุจริต ลักทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์ ช่มชู้ บังคับ ขืนใจ หรือรีดไถบุคคลอื่น อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย หรือเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย

(๗) เป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน ยุยง ก่อเหตุให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในมหาวิทยาลัย หรือก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างนักศึกษา เว้นแต่การใช้สิทธิโดยชอบด้วยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(๘) รายงานเท็จ แจ้งข้อความเท็จ ปลอมแปลงเอกสารหรือลายมือชื่อผู้อื่น

(๙) แอบอ้างชื่อมหาวิทยาลัยไปดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๑๐) ส่งเสริมเผยแพร่ลัทธิทางการเมืองที่เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงของประเทศ

(๑๑) กระทำการใดทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(ก) เล่นการพนัน สนับสนุน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพนัน

(ข) พกพาอาวุธ สิ่งเทียมอาวุธ วัตถุระเบิด หรืออาวุธร้ายแรง

(ค) เสพ จำหน่าย ยาเสพติดหรือสารเสพติด

(ง) เมาสุราอาละวาด

(จ) จำหน่ายหรือมีสิ่งผิดกฎหมายไว้ในครอบครอง

(๑๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก โดยไม่คำนึงถึงว่าจะมีการรอกการลงโทษหรือรอกกำหนดโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๓) กระทำการใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๔ นักศึกษาต้องรักษาวินัยตามหมวดนี้อย่างเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

หมวด ๒

คณะกรรมการฝ่ายปกครองนักศึกษา

ข้อ ๒๕ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายปกครองนักศึกษา ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน
- (๒) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นรองประธาน
- (๓) คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๔) กรรมการโดยคำแนะนำจากอธิการบดี จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๖) หัวหน้างานวินัยและพัฒนานักศึกษา กองกิจการนักศึกษา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการฝ่ายปกครองนักศึกษา มีอำนาจหน้าที่

(๑) ดูแล ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย และรักษาวินัยอย่างเคร่งครัด

(๒) มีอำนาจสอบสวนการกระทำผิดวินัยนักศึกษา เมื่อสอบสวนและพิจารณาการลงโทษแล้ว ให้เสนอความเห็น และรายงานต่ออธิการบดีหรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมาย

(๓) ในการสอบสวนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงการกระทำผิดวินัย ให้คณะกรรมการฝ่ายปกครองนักศึกษามีอำนาจดังนี้

(ก) เรียกและสอบสวนนักศึกษาที่กระทำผิดวินัย หรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด

(ข) เรียกตรวจและรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด

(๔) เสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อขอแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฝ่ายปกครองนักศึกษา

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

หมวด ๓

การลงโทษ

ข้อ ๒๗ โทษทางวินัยมี ๖ สถาน คือ

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อน

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) ตัดคะแนนความประพฤติ

(๔) พักการศึกษา

(๕) ให้ออก

(๖) ไล่ออก

ข้อ ๒๘ โทษตัดคะแนนความประพฤติแบ่งออกเป็น ๔ ระดับ คือ

(๑) ความผิดสถานหนักให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๔๐ คะแนน

(๒) ความผิดสถานปานกลางให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๓๐ คะแนน

(๓) ความผิดสถานเบาให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๒๐ คะแนน

(๔) ความผิดสถานเล็กน้อยให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละไม่เกิน ๑๐ คะแนน

ข้อ ๒๙ ตลอดระยะเวลาที่มีสภาพนักศึกษา นักศึกษาที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติเมื่อรวมคะแนนแล้วมีระดับโทษ ดังนี้

(๑) นักศึกษาผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติรวมทั้งสิ้น ตั้งแต่ ๔๐ คะแนนขึ้นไป ให้หมดสิทธิสอบในภาคการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนั้น และไม่คิดค่าระดับคะแนนในวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้น

(๒) นักศึกษาผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๕๐ คะแนนขึ้นไป ให้หมดสิทธิสอบในภาคการศึกษาที่กำลังศึกษาในขณะนั้น และไม่คิดค่าระดับคะแนนในวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้น และให้สั่งพักการศึกษาในภาคการศึกษาถัดไปอีก ๑ ภาคการศึกษา และจะต้องชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาไว้ด้วย

(๓) นักศึกษาผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๖๐ คะแนนขึ้นไป ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๐ โทษพักการศึกษาให้สั่งพักการศึกษาได้ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา พร้อมทั้งทำหนังสือแจ้งผู้ปกครองและจะต้องชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาไว้ด้วย

ข้อ ๓๑ โทษให้ออก ให้นักศึกษาพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยมีสิทธิ์ได้รับหลักฐานแสดงผลการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๒ โทษไล่ออก ให้นักศึกษาพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิ์ได้รับหลักฐานแสดงผลการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๓ การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยเร็ว

ข้อ ๓๔ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษความผิดทางวินัยนักศึกษา ได้แก่ อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๓๕ การพิจารณาโทษ ตามข้อ ๒๗ (๑) และ ๒๗ (๒) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่นักศึกษาสังกัด และคณะกรรมการฝ่ายปกครองนักศึกษา

ข้อ ๓๖ การพิจารณาโทษตามข้อ ๒๗ (๓) , ๒๗ (๔) , ๒๗ (๕) และ ๒๗ (๖) ให้อยู่ใน การพิจารณาของคณะกรรมการฝ่ายปกครอง โดยเสนอความเห็นและรายงานให้อธิการบดี เป็นผู้สั่งการ

ข้อ ๓๗ การลงโทษนักศึกษาให้ทำเป็นคำสั่งการลงโทษทางวินัยนักศึกษา ให้พิจารณา สั่งลงโทษตามความเหมาะสมกับความผิด ในคำสั่งลงโทษนักศึกษาให้แสดงถึงลักษณะของการกระทำ ความผิดและโทษที่ได้รับโดยแจ้งชัด ด้วยความยุติธรรม มิให้เป็นไปโดยอคติหรือโดยโศภจิต

ข้อ ๓๘ การสั่งลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิดทุกครั้ง ให้แจ้งหนังสือให้ผู้ถูกลงโทษ ได้ทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้คณะทุกคณะทราบและปิดประกาศในมหาวิทยาลัย และรายงานไปยัง ผู้ปกครองหรือผู้บังคับบัญชาในกรณีที่เป็นข้าราชการลาศึกษาต่อ

ข้อ ๓๙ เมื่อปรากฏว่ามีนักศึกษากระทำผิดวินัย ให้เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย หรืออาจารย์ผู้พบเห็นรายงานเป็นหนังสือต่อมหาวิทยาลัยโดยเร็ว

ข้อ ๔๐ การกำหนดโทษความผิดให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการฝ่ายปกครอง นักศึกษา แล้วเสนออธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย สั่งลงโทษและถือว่าเป็นการสิ้นสุด การลงโทษ

หมวด ๔

การอุทธรณ์

ข้อ ๔๑ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษ อุทธรณ์เป็นหนังสือพร้อมทั้ง ระบุข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้ถูกสั่งลงโทษ โดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ โดยยื่นต่อ คณะกรรมการฝ่ายปกครองนักศึกษา ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๔๒ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทน ผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๔๓ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา ประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีหรืออธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ

(๔) หัวหน้างานวินัยและพัฒนานักศึกษา กองกิจการนักศึกษา เป็นเลขานุการ

ข้อ ๔๔ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ และเสนอความเห็นต่ออธิการบดี ให้อธิการบดีสั่งการภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

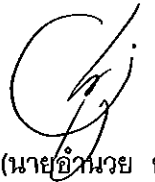
ข้อ ๔๕ เมื่ออธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าการสั่งลงโทษสมควรแก่ความผิดแล้ว ให้สั่งยกอุทธรณ์ หรือถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้สั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษตามควรแก่กรณี คำวินิจฉัยคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษของอธิการบดีถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๔๖ เมื่ออธิการบดีพิจารณาสั่งการตามข้อ ๔๕ แล้ว ให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเร็ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๗ นักศึกษาผู้ใดที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ และการดำเนินการทางวินัยนักศึกษายังไม่เสร็จสิ้น ให้นำวิธีการพิจารณาดำเนินการทางวินัยส่วนการสอบสวนการพิจารณาและการดำเนินการเพื่อยกโทษ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ส่วนความผิดและโทษ ให้นำส่วนที่เป็นคุณในข้อบังคับนี้มาใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๔

(นายอำนวยการ ยศสุข)

นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้